

שירים של כאב, בכי ופחדים בספר שהוציאה לאור חיילת בת 19

לבנות מרוב טוב

רק מעטים מהם מעוררים תשומת-לב. ספר שירים קטן, שיצא בהוצאת תמוז עם השם עשן של אתמול, היה אחד מאלה. שירים עצובים. הרבה דמעות. הרבה כאב. הרבה פחדים סתומים. שירה אישית מאוד. מבטיחה. קצת בוסר. אבל בוסר של איכות. ומאחורי השירים מסתתרת ילדה בת 17, שכתבה אותם. מתי בדיוק? היא אפילו לא זוכרת. ערב אחד, וזה היה מזמן, יש בה וכתבה במחברת בית-ספרית מספר 40 דף שורה אחת, חמישה "דברים" שלא ידעה בדיוק מה הם. אחריכך באו ערבים נוטי פים ובכל ערב כזה נוספו דפים כתובים למחברת. כמו שקורה כמעט לכל תלמידי-דתי-תיכון.

ובערב אחר, כשלא בא לה לכתוב, קרי-אה את מה שכתבה עד אז. פתאום זה נראה לה מעניין. הראתה לאמא ואמא אמרה: "מעניין". ואם אמא אומרת אז למה שעוד אנשים לא יקראו. הדפיסה את השירים במו ידיה, שיכלה אותם. ידיד מהכיתה עיטר את החוברת והיא עברה מיד ליד. ואנשים אמרו: "מעניין". פרצה מילחמת יום-הכיפורים. עם חברי-רותיה לכיתה הלכה לסעוד פצועים שי-הובאו לבית-החולים הסמוך למקום מגורי-היא. לאחד הפצועים קראה את השירים. והוא צייר נורא יפה. אמרה לו: "בוא נעשה עסק". הציעה שיאייר את ספר שיריה הראשון. אבל הוא אמר שיש לו חבר

סונטה לקפה

הרבה קפה והרבה סיגריות נתנים השראה לחיילת ה-צעירה, הכותבת את שיריה במהירות, מבלי לחשוב ולחשב את המילים. נוכחות אנשים, רעש או מוסיקה אינם מפריעים לכושר הריכוז שלה.

אחד יהיה לי,
מתוק ומחוק.
רק שלי.
לא אקרא לו בשמו,
לא תבוב לא חמוד.
רק סתם אמר: בוא.
ואקח אותו סביב לבית,
למקום שבו אני מתביאה את הפפתח
כשאניני.
שיקח הכל -
ורק את לבי השחור שישאיר
לי.

לב שחור

אחד השירים מספר הביכורים של שירי-ענת שרתוק. עם נימה של עצב וכאב.

ביערבחדרה

ליפטוסיס של יער חדרה. למרות שהיא חיה עתה בעיר הגדולה, תל-אביב, היא חוזרת אל העיר בה נולדה וגדלה בכל הדי-דמנות, מרגישה שייכות וקשר אל המקום.

שירי נובעים מעצמם, / ודומה כי גם לחן אין בס. / קיצבס כמיקצב דפיקות-ליברי / — עתים נעצר, עתים ביתר שאת, / מהר הלאה.
... רזים מגלים שירי / שומחים את חיי וגופי כהיסטוריה נשכחת. / כמו סף מילחמה, ניצחון ומשבר. / ופוליטיקה אין בדמי.

... שירי מתעצרים, לא רוצים לגלות את ימי. / לא רוצים שחיי יהיו / היסטוריה נשכחת על סף אבדון. / שירי מרוממים גופי ומבקשים לעשות בי חזון וישועה / בעתיד. / אולם, הבט, כמו סף ביתך אני נידרכת.

רבה משוררים בישראל, עליונים ומתרונונים. דוכני הספרים גדושים הרבה ספרי שירה. משוררים אלמוניים, כישרוניים יותר או פחות. שיש להם מה לומר או לא. אוספים לירה ללירה ומשי-קיעים חסכנותיהם בהדפסה והוצאה-לאור של שיריהם.

בארבע ידיים

בבית הוריה בחדרה משתעשעת ענת בפריטה על פסנתר יחוד עם אחיה הצעיר יורם, המנגן במקביל על טוֹב אלקסרוני. כמו כל בתי-טובים למדה ענת נגינה בפסנתר וריקוד באלט.